

staat, als een persoon, een subjectief recht zou toekomen, als ook de gedachte dat de grondslag van de straffende werkzaamheid van den staat gelegen is in het recht. Wat daarvan zij, het nationale karakter van het strafrecht wordt door die woordenkeus niet aangetast. De strafgerechten zijn nationale organen; zij passen de nationale wet toe. Een nationale wet is de strafwet niet slechts in juridischen zin als wet van den staat; maar onder de doeleinden, die zij nastreeft, bekleedt de beveiliging van de nationale staatsorde een belangrijke plaats; en het wordt aan het strafwetboek ook ten goede gerekend, wanneer het, gelijk Van Hamel van ons in de plaats van den Code Pénal getreden nationaal Wetboek van Strafrecht zegt, met nationale opvattingen en behoeften overeenstemt.

Met dat nationaal karakter van het Strafrecht is niet in strijd wat men internationaal strafrecht noemt. De nationale strafrechtspleging bevindt zich niet op een afgesloten eiland; de grenzen van de bevoegdheid van den strafrechter moeten worden geregeld, evenals de grens van toepasselijkheid der nationale strafwet. Die regeling, die de hoofdzaak uitmaakt van wat internationaal strafrecht heet, vindt in den regel plaats in de nationale wet zelve, en zou in zoover op den naam van internationaal strafrecht eigenlijk geen aanspraak hebben. Het internationale recht, zegt het Permanent Hof van Internationale Justitie in zijn arrest in de Lotus-zaak, verbiedt den staten in het algemeen niet hun wetten en hun jurisdictie uit te strekken over personen, goederen en handelingen buiten hun grondgebied; het laat hen in dit opzicht een groote vrijheid, voor enkele gevallen slechts aan beperkende regelen onderworpen. De juistheid van het adjectief in den naam internationaal strafrecht wordt dan ook door velen betwist; evenals trouwens de juistheid van het substantief, daar het internationaal strafrecht niet strafrecht in materieelen zin is, doch bestemd om aan te geven welk materieel strafrecht moet worden toegepast; wat men o.a. tot uiting heeft trachten te brengen in den voor dagelijksch gebruik zeker weinig geschikten term „strafrechtstoepassingsrecht". In ieder geval bezegelt dit internationaal strafrecht de afscheiding van de nationale strafrechtssystemen en strafrechtsplegingen. Te meer wordt het nationale karakter van het strafrecht door het z.g. internationale strafrecht geaccentueerd, wijl als grondslag voor de competentie van den nationalen rechter en voor de toepasselijkheid van de